

וריאציות ויזלטיר בהגיעו לגבורות צביקה ניר

Nunc est Bibendum

"כעת הזמן לשתות", הורטיוס (מתוך "האודות")

כעת הזמן לשתות, מאיר, להרעיד את
היין לפני הלגימה ולפלט הכל חי לחלל האויר,
שנים לקח לך להבין את la vita nouva
את דנטה שבחידך
וכבר צטטת את אינגמר ברגמן אומר
שההזדקנות היא עבודה במשך מלאה.

כעת הזמן לשתות, מאיר, וגם לקרא שירים,
לזמן יש ריח של אבק.
שמחה אפלה ירדה על העולם והוא
לא יקרא שירים בלילה, גם אם נפציר בו,
והאלהים חרשים הם – בדל קול אינו חודר תפי אֶזְנֵיהֶם
והאלהים אלקים הם – הגה לא יוצא מתוך גרוֹנֶם
גם דיוניסוס מליט פניו בשכרוֹנוֹ –
איך שלגי האהבה על פני ראשך עמדו בגבורה מול
תאֵת המינאדות, תולשות הבשרים וכותרות הראשים?

אז כעת הזמן לשתות, מאיר, וודקה עם קריצה לגרודה
כי הרי השירה היא נשיקת האקלים, הלשון, האמת
ועל כך יעידו גם המשוררים הנדפים
מעל צמרות העצים
המבקשים לשוא אחר האשר,
כי האשר הוא נגן אבוב בתם
החזרה.